DUMINICĂ, 1 DECEMBRIE

Dumnezeule!

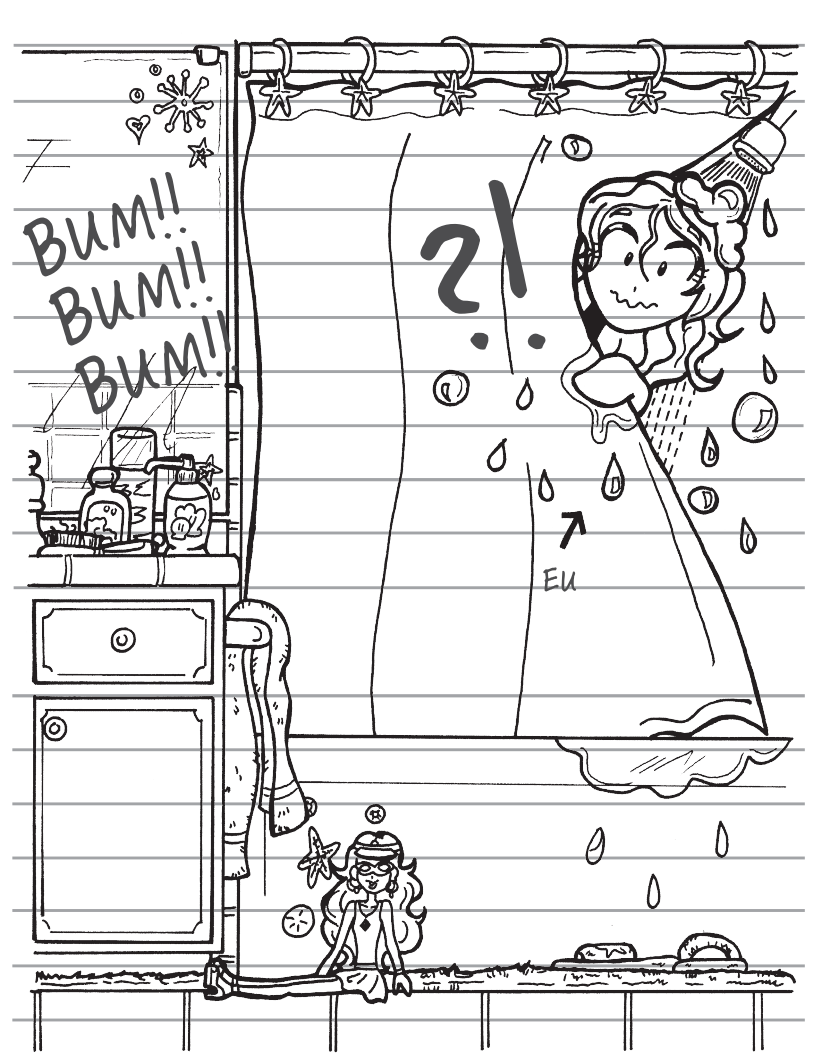
În viața mea nu m-am simțit atât de PENIBIL!!

Și de data asta NU a fost lucrarea inamicei mele snoabe și dependente de gloss de buze, MacKenzie Hollister.

Tot nu reușesc să-mi dau seama de ce propria-mi soră, Brianna, mi-ar face una ca asta.

Totul a-nceput azi după-masă, atunci când mi-am dat seama că aveam un păr mai gras decât o porție imensă de cartofi prăjiți. Aveam nevoie fie de un duș, fie de o revizie tehnică urgentă pentru schimbarea uleiului. Pe bune că NU mint.

Nu trecuse nici măcar un minut de când intrasem în baie, că CINEVA a și început să bată în ușă cu disperare. Am aruncat o privire neliniștită din spatele perdelei, întrebându-mă „Ce nai... ??!!"

„Cât ai de gând să mai ȚII DOAR PENTRU TINE baia?“ a țipat Brianna. „NIKKI...?!“

BUM!! BUM!! BUM!!

„Brianna, nu mai bate în ușă! Sunt la duș!"

„Dar cred că mi-am lăsat păpușa înăuntru. Dădea împreună cu domnișoara Pixie o petrecere micuță la piscină și..."

„CEE?! Scutește-mă, Brianna! NU vreau să aud de pipi la oliță."

„NUU! Am spus PETRECERE MICUȚĂ! Trebuie să intru să-mi iau păpușa ca să pot..."

„NU POT să-ți deschid acum. CARĂ-TE!!"

„Dar, Nikki, trebuie să merg la toaletă! E URGENT!"

„Du-te la cea de jos!"

„Dar păpușa mea nu-i în cea de jos!"

„Îmi pare rău, dar nu poți să-ți iei acum păpușa! Ai răbdare până ies de la duș!"

Din nefericire, peste un minut...

Bum! Bum!
NIKKI, LA TELEFON!
DESCHIDE! NIKKI?!

„Dacă vrei să vorbești la telefon, trebuie să deschizi ușa!“

BUM!! BUM!! BUM!!

Brianna chiar mă credea tâmpită? NU aveam de gând să mă las prostită de trucul deschide-ușa-de-la-baie-pentru-că-ai-primit-un-telefon-foarte-important.

„Sigur, Brianna! Spune-i că acum nu am chef să vorbesc.“

„Ăăă, da. Nikki spune că nu vrea să vorbească acum... Știu și eu? Așteaptă puțin...! Nikki, persoana vrea să știe când poate să revină.“

BUM!! BUM!! BUM!!

„NIKKI?! Persoana vrea să știe când...“

„NICIODATĂ! Spune-i să nu mai sune NICIODATĂ! Și n-are decât SĂ CRAPE, din partea mea. Acum nu-mi doresc nimic altceva decât să FAC

UN DUȘ!! Așa că te rog, Brianna, LASĂ-MĂ ÎN PACE!!"

„Ăăăm, da. Nikki spune să nu o mai suni NICIODATĂ! Și poți să și crăpi!... Mda. Și știi de ce...?!"

Atunci am realizat că era totuși posibil să mă fi sunat cineva. Dar CINE? Foarte rar mă caută cineva la telefon.

„Pentru că AI PĂDUCHI! De-aia!"

Brianna a-nceput să râdă ca un clovn delincvent și nebun.

Insulta asta m-a cam alarmat pentru că suna foarte... familiar. Brianna spusese fix același lucru și ieri la telefon. Era imposibil ca persoana aceea să MĂ mai sune VREODATĂ!

Dintr-odată m-a cuprins un sentiment profund de panică și greață și pe gură mi-a ieșit un țipăt: „NUUUUUUUU!"

Am înșfăcat un prosop și m-am năpustit afară, udă leoracă și plină de spumă.

„Bine, Brianna!!“ am țipat-șoptit. „DĂ-MI. TELEFONUL. ÎN. MOMENTUL. ĂSTA!“

N-a făcut decât scoată limba și să continue să flecărească la telefon de parcă ar fi vorbit cu o veche prietenă de la grădiniță pe care tocmai o regăsise.

Nu-mi venea să cred că Brianna spunea chestii personale despre MINE. Cum ÎNDRĂZNEA?!

„Brianna! Dacă nu-mi dai telefonul ăla... !“

„Spune «te rog frumos și drăgălaș»!"

„Bine! Dă-mi, «te rog frumos și drăgălaș», telefonul!"

„NU! Ce păcat, ai ratat!" Apoi pramatia aia mică și rea a scos limba la mine (DIN NOU!) și a continuat să flecărească la telefon.

„În fine, prietena mea, domnișoara Pixie, i-a șutit lui Nikki parfumul cel nou. Îi place la nebunie cum miroase, chiar dacă nu are nas. Împreună l-am pulverizat pe o grămadă de chestii ca să miroasă drăguț. Cum ar fi picioarele mele, pubela de gunoi din garaj și veverița moartă din spatele curții doamnei Wallabanger!"

Faptul că-mi deturna apelurile era în sine destul de grav. Dar să stropească chestii cu parfumul meu Sassy Sasha?! Îmi doream s-o SUGRUM!

„Dă-mi TELEFONUL ăla, piticanie RĂZGÂIATĂ!" am șuierat.

Însă ea a zis doar „Hasta la vista!" și a zbughit-o.

Urmărirea Briannei era ceva EXTREM de periculos!

Doamne! La un moment dat am alunecat și era să mă prăvălesc pe scări și să aterizez direct în bucătărie. Aș fi avut julituri de primă clasă de la impactul cu mocheta! AU! M-au trecut fiorii doar gândindu-mă la asta!

Am reușit în cele din urmă s-o încolțesc pe Brianna și tocmai mă pregăteam s-o imobilizez, dar ea a trântit telefonul și a luat-o la goană urlând. „Ajutor! Ajutor! Mucegaiul din baie a făcut mâini și picioare și încearcă să mă MUCEGĂIASCĂ! Să sune cineva la 112!"

Am ridicat telefonul de pe jos și m-am străduit să par cât mai calmă și relaxată, de parcă nu aș fi...

1. ...purtat un prosop;

2. ...fost plină de apă ȘI

3. ...acoperită cu o cantitate de spumă suficientă pentru a spăla o mică ciurdă de lame foarte murdare.

Mi-am dres vocea și am răspuns pe cel mai drăgălaș și zglobiu ton cu putință:

"ĂM... ALO-OO!!"

„Nikki? Ce mai faci? Sunt eu, Brandon!“

Nu puteam să-mi cred urechilor. Era pentru PRIMA oară că primeam un telefon de la băiatul visurilor mele! Am crezut că fac infarct.

„Bună, Brandon! Îmi pare sincer rău. Era surioara mea. Are o imaginație foarte bogată. Pe bune.“

„Nu-i nimic! Deci... Te-am sunat să-ți spun că vreau să chem câțiva prieteni la mine de ziua mea, în ianuarie. Mi-ar plăcea ca tu, Chloe și Zoey să veniți.“

Atunci am leșinat. Bine, APROAPE am leșinat.

„Wow! Ăăm, da! Eu, ăăă... Poți să aștepți o secundă? Am ceva de făcut.“

„Sigur. Vrei să te sun mai încolo?“

„Nu, durează doar o secundă.“

Am acoperit cu atenție receptorul cu mâna și m-am lăsat pradă unui atac extrem de grav de

SMR, cunoscut și sub numele de...

SINDROMUL MONTAGNE RUSSE!!

Mda, să zicem că am exagerat un pic.

Adică nu era vorba despre o întâlnire romantică sau ceva de genu'. Aș vrea eu!